

List ks. Dariusza Wilka CSMA na rozpoczęcie jego posługi jako Przewodniczącego KWPZM

Drodzy Bracia w zakonnym powołaniu!

Pochylam dzisiaj czoło przed wielkimi zakonodawcami w całej historii konsekrowanego życia. Z podziwem patrzę na dzieła, których nasz Dobry Bóg dokonał poprzez osoby bezgranicznie otwarte na Jego natchnienia, pokornie Mu ufające i heroicznie posłuszne. Zachwygam się kolorytem zakonnych charyzmatów, które Duch Święty hojnie rozdziela w poszczególnych etapach ludzkich dziejów. Doświadczam, że sam Stwórca, niejako osobiście, angażuje się w przekonanie nas i zapewnienie, że jako zakony, zgromadzenia oraz instytucje życia konsekrowanego jesteśmy bardzo potrzebni dzisiejszemu światu jako ostoja prawdy, źródło pokoju, szkoła mądrości, sens świętości, fundament wiary, promyk nadziei, zarzewie miłości, a ostatecznie jako świadkowie samego Boga...

Przed nami tak wiele wyzwań o różnym obliczu. Nie powinniśmy jednak się ich obawiać, ale przyjąć umocnienie, które daje nam Namiestnik Chrystusa na ziemi – Franciszek, gdy mówi, iż *są one znakiem żywej wiary, żywej wspólnoty, szukającej swego Pana, mającej otwarte oczy i serca. Powinniśmy raczej obawiać się wiary bez wyzwań, wiary, która uważa się za pełną, jakby wszystko zostało powiedziane i dokonane. Wyzwania pomagają nam w tym, aby nasza wiara nie stała się ideologiczna. Ratuje nas od myśli zamkniętej i zdefiniowanej oraz otwierają nas na pełniejsze zrozumienie objawionego dziedzictwa. (...) I pod tym względem wyzwania pomagają nam otwierać się na objawioną tajemnicę* (Dialog papieża z kapłanami i osobami konsekrowanymi w katedrze mediolańskiej, 25 marca 2017 r.).

Bracia moi!

Bardzo serdecznie pozdrawiam wszystkie wspólnoty życia konsekrowanego i każdego z Was z osobna. Dziękuję za okazane zaufanie podczas ostatniego Zebrania Plenarnego i wybór na przewodniczącego Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce. Mam poczucie ludzkiej niegodności do pełnienia tak odpowiedzialnej i zaszczytnej posługi, ale jest też we mnie ufność w prowadzenie przez Tego, Któremu wszyscy zawierzyliśmy i Któremu wszyscy służymy.

Dziękując Wam za zaufanie, jestem jednocześnie przejęty misją, jaką mi przez Was na najbliższy czas wyznaczyła Boża Opatrzność. Myślę, że dziś, gdy tak bardzo odczuwamy

ataki złego ducha na nas – uczniów Jezusa, co raz bardziej potrzebujemy NOWEJ JEDNOŚCI. Jedność bowiem jest największą bronią przeciwko Złemu. Dlatego, pomimo różnorodności charyzmatów i prowadzonych przez nas dzieł, bardzo pragnę Was o tę jedność w naszych relacjach prosić. Ze szczególną atencją dedukuję więc sobie i Wam słowa św. Pawła Apostoła, który dla nas – przełożonych jest wielkim wzorem odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła:

Mocą łaski, jaka została mi dana, mówię każdemu z was: Niech nikt nie ma o sobie wyższego mniemania, niż należy, lecz niech sądzi o sobie trzeźwo – według miary, jaką Bóg każdemu w wierze wyznaczył. Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki spełniają tę samą czynność – podobnie wszyscy razem tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z osobna jesteście nawzajem dla siebie członkami (Rz 12, 3-5).

Zachęcam do nieustannego odnawiania w sobie gorliwości pierwszych chwil zachwytu Zbawicielem, gdy ochotnym sercem Boskiemu Mistrzowi oddawaliśmy wszystko. Niech towarzyszy nam nieustannie osobiste doświadczenie głębi relacji z Bogiem samym, pragnienie świętości oraz duch troski o Kościół i Ojczyznę. Módlmy się za siebie nawzajem i chętnie spieszmy z braterską pomocą...

Wszystkich nas polecam opiece Niepokalanej, orędownictwu św. Michała Archanioła i wstawianictwu Świętych Patronów naszych wspólnot.

Z wdzięcznością za wszelkie dobro i braterskim pozdrowieniem

a. Dariusz Wilk
Ks. Dariusz Wilk CSMA
Przewodniczący KWPZM